

אפרים, אוסרים הם לכהנים לשתות יין בזמן הזה. ואם כן קשה, למה אמרו, כמו שמותרים לשתות יין — כן מותרים לשלוח פרע ראשם הלא לדעת רבנן אסורים לשתות יין? (13)

ומתרצת הגמרא: מן התורה אסורים בשתיית יין רק בזמן ביאה, ובזמן הזה מותר, ולכן מותרים גם בשילוח פרע. אלא, שרבנן גזרו על שתיית יין בזמן הזה, ולא גזרו על שילוח פרע. והטעם שגזרו על שתיית יין —

התב, באיסור שתיית יין, היינו טעמא שגזרו עליו חכמים, משום מהרהר יבנה בית

כהנים אחרים, או שמא ישתנה סדר השמרות, והוא יצטרך לעבוד, אבל, מתלונן רבי מה אעשה שתקנתן קלקלתן, כלומר, הקלקול בערבוב סדר המשמרות, שאין הכהנים יודעים משמרותיהם, היא תקנתן, שיוכלו לשתות יין כל השנה. שאינו חושש לגזור איסור שתיית יין משום מהרהר יבנה בית המקדש (11).

ואמר אביי: כמאן שתי כהני האידינא, כפי מי נוהגים עתה הכהנים ששותים יין? כרבי!

מכלל (12) דברים אלו משמע [וכן כתבה שם הברייתא במפורש], דרבנן, שאר התנאים,

מורה עליו שחסרונו משכחו ומונעו מלימנות, ובטוחין אנו בו שאין המשמרות מחזרין אחריו, ושתה עד שתבקע כריסו". כי המאירי מפרש הסוגיא בזמן שבית המקדש קיים, עיין שם לפי דרכו [ועיין בהערה הבאה] וכן מפרש הערוך לנר לדעת הרמב"ם.

12. הרא"ש בתוספותיו מביא בשם רבינו מאיר, שלולי דברי רבי היינו אומרים, שחכמים שאמרו: כל כהן המכיר משמרתו וכו', מדברים בזמן שבית המקדש קיים, ורבי מדבר בזמן הזה. ומתורן למה הביאו מרבי לדייק שחכמים חולקים, הלא חולקים במפורש [ורש"י במסכת תענית נדחק בדבר, עיי"ש]. וכן האריך בחידושי הר"ן.

אבל היד רמ"ה מבאר: שדיוק הגמרא הוא מדברי אביי, שאמר שמה שאנו שותים האידינא הוא כרבי, משמע שלא כרבנן, משמע שרבנן חולקים על רבי.

13. וכתב בחידושי הר"ן, שאף מה שאמר אביי שאנו נוהגין האידינא כרבי, הוא משום שעת הדחק, שקשה להימנע משתיית יין, ולא משום

לכן יש לומר שהכבוד הוא לכבוד עבודת בית המקדש, ולא בזמן הזה. אבל כיון שנלמד מגזירת הכתוב, קשה: אם כן האידינא נמי?

11. כן פירש רש"י. והיד רמ"ה מקשה עליו, דאם כן היה לו לרבי לומר במפורש, שאין חוששין למהרהר יבנה בית המקדש".

לכן מפרש: תקנתו קלקלתו, שכיון שחרב בית המקדש והתקלקל ידיעת משמרתו, אותה הקלקלה גורמת שאינו זמן ביאה, והיא תקנתו שמותר בשתיית יין, ועתה כל זמן שבית המקדש חרב מותר בשתיית יין, ולא חיישינן לשמא יבנה.

ועוד מפרש: תקנתו שהרי גם נשכח אם היה בית אבותיו קבועין בכלל במשמרות. [משמע שסובר שלא כל הכהנים היו קבועין במשמרות. צ"ע].

ורבינו חננאל מפרש: שאף אם יבנה בית המקדש יצטרך ישיבת בית דין של הכהנים לקבוע באיזה יום הוא משמרתו.

וכן כתב הרמב"ם בפרק א' מהלכות בית המקדש (הלכה ז') ועיין שם בראב"ד.

והמאירי מפרש: "קלקלתו תקנתו, וסגנון שלו